

El preciós paquet

Roser Pla

Caminava a pas constant, en línia recta, mirant tot just el que tenia davant dels seus peus. Notava la seva companya, que caminava davant seu al mateix pas que ella, però no necessitava sentir-la per saber quin era el camí. Tenia claríssim on havia de dirigir cada un dels seus passos, marcant el ritme amb cada una de les seves potes sobre aquella carretera verda que semblava no tenir fi. Sabia perfectament on havia d'arribar perquè ho sentia, sentia el rastre de centenars de companyes seves que havien passat per allà abans que ella. Per fi, va arribar al seu destí. Allà, a dalt de tot de l'eufòria, a la plaça de color groc que formava les bràctees del ciati, es va trobar una congregació, organitzada amb una coordinació cronomètrica, per tal de distribuir-se els paquetets preciosos que s'endurien al niu. Quan li va tocar el seu torn, va carregar amb l'ajuda de la seva companya el preciós paquetet. No van aturar-se ni un segon més del necessari i van tornar a enfilat el camí, aquest cop de baixada.

Enllaç a l'àudio de EnVeuAlta: <https://soundcloud.com/enveualtacat/102-el-precios-paquet>